

ת"פ 3274/09 - מדינת ישראל נגד מחמוד עלי, יוסף שרקאוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-09-3274 מדינת ישראל נ' עלי וах'

בפני כבוד השופט בכירה שרון לארנו-ביבלי

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות תביעות ירושלים

המAssertionה

נגד

1.מחמוד עלי

2.יוסף שרקאוי

שניהם בampionship ב"כ עו"ד רמי עותמאן

הנאשמים

.verdict

רקע

1. הנשם 1 (להלן- **מחמוד**) והנשם 2 (להלן- **יוסף**) הורשו לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- **חוק העונשין**). **מחמוד** הורשע גם בביצוע עבירת תקיפה עובד חירום, לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין.

2. בכתב האישום נטען כי הנאים איימו ותקפו את המטלון, אך בבית החולים הדסה עין כרם. נטען כי ביום 28.8.18 הגיעו רעים של קרוב משפחה שהיה מאושפז באותו העת בבית החולים, והעיר על התנהלות עובדי בית החולים בפני המטלון, אשר השיב לה כי היא מוזמנת לעזוב את המקום. זמן קצר לאחר מכן, התיצבו הנאים בבית החולים, ודרשו מן המטלון לצאת מהדר הרופאים ולשוחח עם. כאשר סירב המטלון לבקשתם, תפס יוסף בחולצתו של המטלון, בעוד מחמוד החל מכח אותה. בהמשך, איים יוסף על המטלון באומרו לו "אנחנו נחסל אותך ונ נהרג אותך אתה מג'בל מוכבר, אנחנו נגיע ונחסל אותך".

3. ביום 24.12.19, ולאחר שמיעת עדיו בתביעה, הורשע יוסף, בהיעדרו, בביצוע עבירות איומים בלבד, וחוכה מביצוע עבירת תקיפה עובד החירום שיוחסה לו בכתב האישום. מחמוד הורשע בביצוע עבירות איומים ועבירת תקיפה עובד חירום. אצין עוד כי בדיון מיום 29.01.20 הודה הנאים בעבירות, כפי שהורשו בהן על ידי בית המשפט.

תסוקיר שירות המבחן- מחמוד

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

4. מתסיקיר שירות מבחן שהתקבל ביום 20.9.2017 עולה כי מחמוד בן 23, רווק ומתגורר עם משפחתו בשועעפט. כיום, איןנו עובד לאור בעיות בריאותיות. קורות חייו פורטו בתסיקיר, לרבות נסיבות אישיות משפחתיות מורכבות. כאמור, בשנים האחרונות אובחנו אצל מחמוד מספר בעיות רפואיות המצריכות טיפול. האחת, תאונה העבודה בה נגעה עינו, באופן שנפגעה ראייתו, והוא נזקק למספר ניתוחים. בנוסף, לאחר שחווה כאבים בבטנו אובחנו חוליה במחלת מעיים "קורהון" וטופל בניתוח לפני מספר חודשים.

מחמוד התקשה ליטול אחריות למשעו. הוא טען בפני השירות כי לא איים או הכה את המתלוון, כי אם צעק עליו בלבד על היחס כלפי גיסתו, שבאותה עת התעניינה בדבר מצבו של בעלה, אחיו של מחמוד, שהיה מאושפז. עם זאת, ציין כי איבד שליטה והביע חריטה על התנהגות זו. שירות המבחן התרשם כי מחמוד בעל רצון בסיסי לקיום אורח חיים נורטטיבי ותקין, גם שלעתים הוא נעדר(Claim) להתמודדות בח' המשעה. הבהיר כי במצב תסכול הוא עלול לפעול באופן אימפליסיבי ואלים. לצד זאת, ציין כי מחמוד נעדר דפוסי התנהגות עבריניים מושרים, וכי ניהול ההליך הפלילי היowa עבورو גורם מרתקיע. ביחס להמלצת העונשיות, סבר שירות המבחן כי יש להשית על מחמוד מספר חודשים מסר, שירצוז בעבודות שירות.

תסיקיר שירות מבחן - יוסף

5. מתסיקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 20.9.2017 עולה כי הנאשם בן 23, רווק ומתגורר בסמיכות לבית הוורי. קורות חייו פורטו בהרחבה בתסיקיר, תוך שהודגשו הקשיים הרגשיים והחינוכיים אשר ליוו אותו בילדותו ובנעוריו והשפעתם עליו. ביחס לביצוע העבירות, ציין כי יוסף התקשה ליטול אחריות למשעו, וטען בפני השירות כי התנהלותם שלו ושל מחמוד היוותה תגובה להתנהגותו המשפילה של המתלוון. לצד זאת, הביע תחושות צער וחרטה על התדרדרות האירוע, ועל השכלותיו הן עליו, הן על מחמוד והן על המתלוון.

שירות המבחן התרשם כי נסיבותו האישיות והמשפחתיות של יוסף הין קשות, וכי הוא גדול בתנאי עזובה פיזית ורגשית, באופן שהותיר אותו נעדר(Claim) להתמודדות עם מצבו תסכול. עם זאת, השירות התרשם מאדם הנעדר עבר פלילי ובעל רצון לנוהל אורח חיים נורטטיבי ותקין. עוד התרשםו כי ההליך הפלילי היowa עבورو גורם מרתקיע ומצביע גבולות, באופן המקטין את הסיכון להישנות עבירות מצדו. נכון האמור, בשים לב להבעת החרטה והיעדר עבר פלילי, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות לצד מסר מותנה.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עדמה על החומרה הטמונה ביצוע עבירות נגד עובדי ציבור. לשיטתה, בעניינו של יוסף שהורשע אך ביצוע עבירות איוםים, מתחם העונש ההולם נع בין מספר חודשים מסר שירות בעבודות שירות לבין 18 חודשים מסר בפועל. באשר לעונש המתאים, עתרה למקומו ברף התחתון של המתחם ולהשิต עליו 4 חודשים מסר, פיצוי ומסר מותנה. ביחס למבחן, מתחם העונש ההולם נع בין 6 חודשים מסר שיכול וירצוז בעבודות שירות ועד 18 חודשים מסר, וטענה כי יש להשית עליו 6 חודשים מסר בעבודות שירות.

. 7. ההגנה, מנגד, טענה כי מתחם העונש ההורם בעניינו של יוסף נع בין מאסר מותנה לבין חודשיים מאסר בפועל, שיכול וירצוי בעבודות שירות. באשר לעונש המתאים, נטען כי יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההורם ולהשיט עליו מאסר מותנה בלבד. עוד נטען כי בהיעדר נזק למתלוון אין להעניק לו פיצוי כספי. ביחס למבחן, נטען כי מתחם העונש ההורם נع בין מאסר על תנאי ועד למאסר קצר שיכול וירצוה בעבודות שירות. לדבריו יש להסתפק במאסר על תנאי וקנס.

מתחם העונש ההורם

. 8. העבירות שביצעו הנאים פגעו במספר ערכיים חברתיים מוגנים, ביניהם הגנה על שלומו הגוף, ביטחונו האישי ושלות נפשו של המתלוון. עבירות האויומים הייתה ועודנה עבירה נפוצה במשפט הפלילי. לא אחת הופכים דברי האים לכדי מציאות של ממש, ולא בצד נפסק, בשורה ארוכה עד מאוד של פסקי דין, כי על הערכאות המבררות להוות חומרה מגן ולגדוע את אפשרות הת商量ות של האים.

. 9. הדברים נכונים גם במקרה לעבירות תקיפת עובד החירות, אשר החומרה הטמונה בה ברורה וידועה. נסיבות המקירה דנא מלמדות, כאמור, על חומרה יתרה, וזאת לאור מושא האלים- אח בבית חולים. כידוע, הפסיקה שבאה וחזרה על התופעה הנפוצה הנפוצה של אויומים ואלים פיזית המופיעים לפני עובדים המעניקים שירות לציבור, תוך שהוטעם לא אחת הצורך להגן עליהם מפני הת商量ות האים, כמו גם להגן על כבודם (ראו: רע"פ 11/2019 **אליה מיארה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.03.22), פס' ז').

. 10. באופן ספציפי יותר, עולה כי במקירה דן דובר בעבירות שהופנו לפני איש צוות רפואי בבית החולים הדסה עין כרם. אין צורך להזכיר מילם בדבר הפסול המוסרי הקיים ביצוע עבירות פליליות לפני אלה המעניקים שירותים מצילי חיים. הפסיקה, מطبع הדברים, שבאה והדגישה פסול זה, כמו גם את הצורך להחמיר בענישה בעבירות המופיעות לפני אלה:

"בקשר זה, ראוי לציין כי אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכיו החינוניים של הציבור, יחושו כי הם מאויימים או ימצאו עצם מוכים ומותקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכתם נאמנה [...] שומה علينا לחברה מתוקנת להבטיח כי אנשי הצוות הרפואי הפעילים יומ-יום תחת עומסים כבדים, במסירות ובהתמדה, יוכל לבצע את מלאכתם כשם חשים בטוחים ומוגנים, ולא כל מORA" (ע"פ 19/2022 **זגורין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.02.06), פס' 13 (להלן- **ענין זגורין**); ראו גם: ע"פ 6123/05 **חותוכה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.12.21); ע"פ 2172/09 **شمילוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.11.18)).

. 11. הדברים הבורים והנכוכים הללו מקבלים משנה תוקף ביוםים רפואיים אלה, בהם אנשי צוות הרפואה עומדים בקי החזית בתמודדות מדינת ישראל עם משבר נגיף הקורונה, אשר שינה את שגרת החיים מן הקצה האחד לשנהו. אנשי הרפואה עושים ימים קלים בלכימה מאומצת ובלתי מתאפשרת על מנת להעניק את הטיפול הרפואי האICONI והמייטב ביותר עבור כלל הציבור.

12. יתר על כן, פגעה באנשי צוות רפואי יש בה משום פגעה בתפקודם המקצועי ובטיפול שעליهم להעניק לטופלים אחרים. פגעה ברופאים ובאחים- בין אם אiom ברף התחנון או תקיפה פיזית ברף הגבוה- יש בה משום פגעה ביתר לטופלים. פגעה באנשי צוות רפואיים מהוות הלהקה למעשה פגעה במערך הרפואי כולם ולכך אין להסכים. יש לאפשר לעובדים אלה סביבת עבודה נוחה ובטוחה. בדברים אלה אין משום חדש, ומסקנה זו הובאה בפסקה אשר הדגישה כי "siccon בריאותו ושולמו של רופא הניצב על מושרטו וממלא תפקידו הוא מעשה הפוגע לא רק ברופא המותקף אלא בשלומם של החולים והנפגעים" (ע"פ 3036/92 **חמודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.11.1992), פס' 6).

13. אכן, מסדרונות בת' החולים עמוסים לעייפה, והמתנה בהם ארוכה, לעיתים עד מאד. יש במצבים אלה של חשש וחוסר וודאות כדי ליצור בלבול וקושי עבור המטופל שדווג ודואב, כמו גם לבני משפחתו. עם זאת, אין בכך כדי להעניק הכשר להתנהגות אלימה ומאימת כלפי צוות רפואי. יהא הקושי אשר יהא- ואין בכך כדי להוות נתון בעל משקל שיוביל להקללה עונשית משמעותית.

14. בנסיבות המקירה שבפניו עולה כי הנאים הגיעו למקום, לאחר שהמתلون נחשד על ידם בפגיעה בכבודה של הגברת ולא שיר עלי, אשת אחיו של חמוץ. נתון זה מלמד כי אין מדובר באירוע שנבע כולו ממזוקה אישית הנובעת מסיטואציה רפואית בלבד. בנוסף, האיום שהפנו כלפי המתلون הוא החמור ביותר- איום על חייו תוך ציון מקום מגוריו.ברי כי בדברים אלה יש להטיל מORA וחשש ממש על המתلون, שבאותם רגעים ישנים החולים נספים הממתינים לטיפולו. בנוסף, מעבר לאיום שהפנו כלפיו, ספג המתلون מכות של ממש מצדיו של חמוץ. הנזק אפוא שנגרם למתلون הוא רב ומשולש: נזק פיזי בעקבות מכות ספוג מצד חמוץ; נזק רגשי- נפשי לאור האיום והסיטואציה האלימה; וכן נזק להמשך עבודתו התקינה בבית החולים, כאשר העברות שבוצעו נגדו השפיעו על יתר המטלות שהיא עליו לבצע עבור יתר המטופלים במחלקה.

15. עיון במדינות הענישה הנוגגת מעלה כי בגין ביצוע עבירות כלפי אנשי רפואי השיטה בת' המשפט מנעד עונשים רחב, הנע בין מאסר מוותנה לבין מספר חודשים מאסר בפועל. ברור כי הדבר תלוי בצלב העבירות הקונקרטי ונסיבות ביצוע העבירה (ראו, בשינויים המחייבים, ענישה ומתחרמי עונש הולם: רע"פ 3695/20 **שי חן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.6.20); רע"פ 5458/12 **ליקטמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.7.12) (להלן- **ענין ליקטמן**); ת"פ (כ"ס) 15-17184-03-16 **מדינת ישראל נ' עדני** (פורסם בנבו, 17.7.17); ת"פ (שלום-רמ"ה) 16-12-6056 **מדינת ישראל נ' משה זוהר** (פורסם בנבו, 09.07.18) וההפניות שם; ת"פ (שלום-ב"ש) 18-07-49907 **מדינת ישראל נ' יחזקיקאס** (פורסם בנבו, 21.01.20)).

16. נוכח האמור לעיל, בשים לב לנסיבות המקירה דנן, אני קובעת כדלקמן:

- ביחס למחמוד, שהורשע ביצוע עבירה תקיפה ואוימים, אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנوع בין מספר חודשים מאסר שיכול וירצוז בעבודות שירות בין 18 חודשים מאסר בפועל.

- ביחס לヨוסוף, שהורשע אף בביצוע עבירות איומיים, אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנوع בין מאסר מותנה (לצד רכיב עונשתי ממשי) לבין מספר חדשני מאסר בפועל.

העונש המתאים

17. כמוון לעיל, הלכה פסוקה חזרה על הצורך בענישה מרתיעה אשר נשמר על שלומם וביטחונם של עובדי ציבור. שמיירה כאמור, כך נפסק, כמווה כשמיירה על האינטראס הציבורי (ראו למשל: רע"פ 12/6268 **שחורி נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 12.04.09), פס' 11). דברים דומים נאמרו בפרט ביחס לאנשי צוות רפואיים. הודגש כי מעשים המבוצעים כלפיهم "מחייבים, אפוא, עונשה מחמירה" - אשר תבטא גמול ראוי בגין הפגיעה האמורית, וכן תשמש אמצעי להרתעת הרבים מפני ביצועם. זאת, ביחס רקע המציאות בימינו, בה נוכחים אנו לצערנו כי איומיים על רפואיים ואחיות ואף תקיפותם של אנשי צוות רפואי - הינם חזון נפרץ" (**ענין זגורין**, פס' 13; ראו עוד: **ענין ליכטמן**, פס' 9).

18. הנאים שבפניו שניהם נעדרו עבר פלילי זהה להם הסתכבות ראשונה בפליליים. גם שהתקשו בנטילת אחריות לעשייהם, הרי שהלכה למעשה שניהם הביעו צער וחרטה על התדרדרות האירוע ועל השכלותיו כלפי המתלוון. יתר על כן, שירות המבחן התרשם כי שניהם בעלי מערכת ערכים תקינה ורצו לנחל אורח חיים נורמטיבי. הובהר עוד כי ההליך הפלילי היה גורם מרתקע עבורם. נתונים אלה מלמדים על סיכון נמוך מצדם לביצוע של עבירות פליליות ועל כך שניתן להימנע מענישה מאחרוי סורג וברית.

19. עם זאת, עתירת הגנה ביחס לヨוסוף (שהורשע אף בביצוע עבירות איומיים) להסתפק בענישה צופה פנוי עתיד בלבד- אין לה על מה להישען. אכן, מדובר בעבירות איומיים ייחידה (זוatz בשונה ממוחמד שהורשע אף בביצוע עבירה של תקיפת עובד חרום). עם זאת,abis לב לצורך להעניק משקל לשיקולי הרתעת הרבים והצורך להגן על הצוותים הרפואיים, ברוי כי נדרש להשית רכיב עונשה ממשי ואל לו לביית המשפט להסתפק אף בענישה צופה פנוי עתיד. הדברים רלבנטיים מכך וחומר גם כלפי מוחמד, שהורשע אף בביצוע עבירות אלימות כלפי המתלוון, באופן המצדיק ומדגיש את הצורך להשית עליו עונשה מוחשית ומציטת גבולות.

20. באיזו בין השיקולים השונים שפורטו לעיל, אני סבורה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ביחס לשני הנאים ולמקם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. העונשים שיושטו עליהם יש בהם כדי להעניק משקל לשיקולי הרתעה גמול,-condרש על פי הלכה פסוקה.

21. בכוונתי היה להשית על הנאים 1 שמונה חודשי מאסר שירצו בעבודות שירות. לצורך כך נשלח הנאים 1 ביום 29.11.21 אל הממונה על עבודות שירות (להלן- **המומונה**). ביום 26.4.21 ומשלא הוגשה חוות דעת בענינו, נשלח הנאים 1 פעם נוספת לממונה. מועד טל"ע נדחה ליום 9.6.21. ביום 19.5.21 נשלחה הודעה הממונה שחרף זימונו של הנאים - הן ישירות והן באמצעות ב"כ - הוא לא התקציב לראיון. ב"כ הנאים פנה אל ביהם"ש וצין שבשל מבצע "שומר חומות" לא התקציב הנאים בפני הממונה. לפיכך, ביום 24.5.21 ניתנה לנאים הזדמנות נוספת לסתור אל הממונה על מנת שתבדק התאמתו. מועד טל"ע נדחה ליום 7.7.21. ביום 7.7.21 הודיע ב"כ הנאים שהנאים לא זומן אל הממונה ולכן הוא נשלח אליו פעם נוספת. מועד טל"ע

נדחה ליום 9.9.21. ביום 20.7.21 הודיע הממונה לביהם"ש שהנאשם אמן התיצב לראיון, אולם לא הביא עמו את המסמכים הרפואיים שנדרש להbia, ועל כן לא ניתן היה לראיינו ולבזק התאמתו. לפיכך הורית שכך שלא יעשה להסרת המחדל - יראו בו כמי שמוותר על רצוי מסר בעבודות שירות וمعدיף מסר מאחורי סורג ובריח. ביום 1.8.21 בקש ב"כ הנאשם לנאים הزادנות נוספת לסתור אל הממונה עם המסמכים הנדרשים. הزادנות צאת אכן ניתנה. ביום 16.8.21 הודיע הממונה לבית המשפט ששוב לא התיצב הנאשם לראיון חרב שיחה עם עורך דינו ומשלוח זימון בפקס. לפיכך הודעתו לנאים שאני רואה בו כמי שוויתר על רצוי מסר בדרך של עבודות שירות. ביום 9.9.21 ועל מנת לדקדק בזכותו של הנאשם, הורית שכך שיפקד ערבות בסך 2,000 ₪ - ישלח (שוב) אל הממונה. הנאשם בחר שלא להפקיד העrobot, ועל כן לא ניתן להורות על רצוי המסар בדרך של עבודות שירות. לדידי אין לנאים להלין לעניין זה אלא על עצמו.

22. אני גוזרת אפו על הנאשם 1 (מחמוד) את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשים מסר. הנאשם יתייצב לתחילה רצוי ביום 13.2.22 בשעה 08:00 בבית מעצר ניצן.
- ב. מסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, וה坦אי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איומים. התנאי יחל מיום שחררו מהכלא.
- ג. פיצוי למטלון ע"ת 4, בסך 1,500 ₪. הפיצוי יופקḍ בנסיבות ביהם"ש בתוך 60 ימים מהיום.

23. אני גוזרת על הנאשם 2 (יוסף) את העונשים הבאים:

- א. שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות. השירות יבוצע בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן. הנאשם יחול בRICTי התכנית בתוך 30 ימים מיום קבלתה. השירות רשאי לשנות את מקום רצוי התכנית ללא החלטה שיפוטית. הנאשם מזהר כי רצוי השיל"צ במלואו יגרור הפקעתו והטלת עונש חלופי.
- ב. מסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, וה坦אי שלא יעבור הנאשם עבירת איומים.
- ג. פיצוי למטלון, ע"ת 4, בסך 500 ₪. הפיצוי יופקḍ בנסיבות ביהם"ש בתוך 60 ימים מהיום.

מציאות תשליך ההחלטה לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

כל שקיים פיקדון בתיק - יועבר לפיצוי. ככל שתיוותר יתרה - תושב לנאים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.